

тъ тихъ, сичка-та природа утаена, и, да кажемъ
 тѣй внимателна, а чюль съ голѣмъ радость църте-
 ние-то на тоя горскый пѣвецъ. Може ся каза и за
 други птичета пѣвци, на кои-то гласъ-тъ е проти-
 вень, у пѣкой случай, съ гласа на славейче-то;
 шева-та (чайръ-куну), канарче-то, сеница-та, ка-
 попенка-та, шеглица-та, общій и пустинскый,
 кось, прѣсмѣхуль-тъ въ Америкъ, слушать ся съ
 радость, когато славей-тъ мълчи, и единъ отъ тѣхъ
 имать хубавы гласове, други имать единъ ясенъ
 гласъ и по-сладкъ, а други пѣкавы пріятны върте-
 ния на гласа, нѣ пѣа ни едно, дѣто славей-тъ да
 не го заглуши съ ствършено-то съеди-
 ненію на разны-ты му природны дарове, и съ
 чудесно-то промѣнуване на църтение-то му, дѣто
 пѣсень-та на всяко едно отъ тѣхъ птичета, като ся
 зема съ сичко-то ѣ пространство, не е друго освѣтъ
 едно купѣ (прѣпѣвка) на славейскъ-тъ пѣсень.—
 Славей-тъ всякога провлича, и никога не повтаря,
 или ако бы да ся случи да повтори пѣкой стихъ;
 той стихъ бива распаленъ отъ едно ново удареніе
 на гласа, украшенъ съ новы увеселенія: сполучва
 сичкы-ты видове и отдава сичкы-ты израженія, об-
 ладава сичкы-ты характеры, и най-много знае да
 умножи слѣдствіа-та имъ чрѣзъ прогизоположности-
 ты. Главный тоя пѣвецъ на пролѣтъ-тъ приготвили
 ся веднѣждъ да пѣе пѣсень-тъ на природъ-тъ, за-
 хваща съ единъ страшный почеткъ, съ едны сла-
 бы звукове, почти неопрѣдѣлени, като да испыта
 инструмента си, и привлече оныя, кои-то ще го